

The Joseph Who-dunnit

Genesis 37

¹⁸ וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וּבְטָרִם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: ¹⁹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הֲנֵה בֹעַל הַחַלְמוֹת הַלְזָה בָּא: ²⁰ וְעַתָּה | לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וַאֲמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָהוּ וְנִרְאָה מִה־יְהִי חַלְמוֹתָיו: ²¹ וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַפְנוּ נַפְשׁ: ²² וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם | רְאוּבֵן אֶל-תִּשְׁפְּכוּ-דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבוֹ אֶל-אָבִיו: [שלישי] ²³ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַיִּפְּשִׁיטוּ אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתֹנֶתוֹ אֶת-כְּתֹנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: ²⁴ וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רֶק אֵין בּוֹ מַיִם: ²⁵ וַיִּשְׁבוּ לֵאכֹל-לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה אַרְחַת יִשְׁמַעֲאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמַלֵּיהֶם נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה: ²⁶ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-אָחִיו מִה־בְּצַע כִּי נַהַרְגֵם אֶת-אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת-דַּמּוֹ: ²⁷ לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לַיִּשְׁמַעֲאֵלִים וְיִדְנוּ אֶל-תְּהִי-בּוֹ כִּי-אָחִינוּ בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו: ²⁸ וַיַּעֲבְרוּ אַנְשֵׁים מִדְּיָנִים סַחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעֲאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה: ²⁹ וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו: ³⁰ וַיָּשָׁב אֶל-אָחִיו וַיֹּאמֶר הַיֵּלֶד אֵינְנוּ וְאַנִּי אָנָּה אֲנִי-בָּא:

37:18 And they saw him afar off, and before he came near unto them, they conspired against him to slay him. 19 And they said one to another: 'Behold, this dreamer cometh. 20 Come now therefore, and let us slay him, and cast him into one of the pits, and we will say: An evil beast hath devoured him; and we shall see what will become of his dreams.' 21 And Reuben heard it, and delivered him out of their hand; and said: 'Let us not take his life.' 22 And Reuben said unto them: 'Shed no blood; cast him into this pit that is in the wilderness, but lay no hand upon him' - that he might deliver him out of their hand, to restore him to his father. 23 And it came to pass, when Joseph was come unto his brethren, that they stripped Joseph of his coat, the coat of many colours that was on him; 24 and they took him, and cast him into the pit - and the pit was empty, there was no water in it. 25 And they sat down to eat bread; and they lifted up their eyes and looked, and, behold, a caravan of Ishmaelites came from Gilead, with their camels bearing spicery and balm and ladanum, going to carry it down to Egypt. 26 And Judah said unto his brethren: 'What profit is it if we slay our brother and conceal his blood? 27 Come, and let us sell him to the Ishmaelites, and let not our hand be upon him; for he is our brother, our flesh.' And his brethren hearkened unto him. 28 And there passed by Midianites, merchantmen; and they drew and lifted up Joseph out of the pit, and sold Joseph to the Ishmaelites for twenty shekels of silver. And they brought Joseph into Egypt. 29 And Reuben returned unto the pit; and, behold, Joseph was not in the pit; and he rent his clothes. 30 And he returned unto his brethren, and said: 'The child is not; and as for me, whither shall I go?'

Questions:

1. How do the plans of the brothers change?
2. Compare verses 22 and 23. Why does Reuben have to say the same thing twice? Do the brothers agree with Reuben's plan (compare with Yehuda's statement in verse 26)?
3. Why does the Torah emphasize (verse 24) that there is no water in the well?
4. How does Yehuda's plan (verse 27) differ from Reuben's plan?
5. (Verse 28) Who takes Joseph out of the well? Where did the brothers go? How would you schedule the events that happened that day?
6. (Verse 29) Where was Reuben? Where was he coming from? (Verse 30) Where were the brothers?
7. (Verse 30) Analyze Reuben's words in the original Hebrew. What does this sound like?

RASHI

- (20) ונראה מה יהיו חלומותיו - אמר ר' יצחק מקרא זה אומר דרשני, רוח הקודש אומרת כן. הם אומרים נהרגו, והכתוב מסיים ונראה מה יהיו חלומותיו, נראה דבר מי יקום או שלכם או שלי. ואי אפשר שיאמרו הם ונראה מה יהיו חלומותיו מכיון שיהרגוהו בטלו חלומותיו:
- (23) את כתונת הפסים - הוא שהוסיף לו אביו יותר על אחיו:
- (24) והבור רק אין בו מים - ממשמע שנאמר והבור רק, איני יודע שאין בו מים, מה תלמוד לומר אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו:
- (25) וגמליהם נושאים וגו' - למה פרסם הכתוב את משאם, להודיע מתן שכרן של צדיקים, שאין דרכן של ערביים לשאת אלא נפט ועטרן שריחן רע, ולזה נזדמנו בשמים שלא יזק מריח רע:
- (28) ויעברו אנשים מדינים - זו היא שיירא אחרת, והודיעך הכתוב שנמכר פעמים הרבה: וימשכו - בני יעקב את יוסף מן הבור וימכרוהו לישמעאלים, והישמעאלים למדינים, והמדינים למצרים:
- (29) וישב ראובן - ובמכירתו לא היה שם, שהגיע יומו לילך ולשמש את אביו. דבר אחר עסוק היה בשקו ובתעניתו על שבלבל יצועי אביו:
- (30) אנה אני בא - אנה אברח מצערו של אבא:

RAMBAN

- (25) והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד - כאשר נשאו עיניהם וראו מרחוק אנשים באים מדרך גלעד, הכירו כי ארחת ישמעאלים היא בגמלים, וידעו כי למצרים ילכו, כי מגלעד יובא הצרי והנכאת, ולמצרים היה דרכם להוליך אותו. ולכן אמר להם יהודה, הנה האנשים האלה מארץ מרחק, והולכים אל ארץ רחוקה, נמכרנו להם כי לא יודע הדבר: וכאשר קרבו להם מצאו כי היו בעלי סחורה, אשר להם הנכאת והצרי, אנשים מדינים סוחרים, ששכרו הגמלים מהישמעאלים. וימכרו את יוסף למדינים שקנו אותו לסחור בו לסחורה, כי ארחת הישמעאלים משכירי הגמלים לא יקנו הם סחורה לעצמם. ואמר (בפסוק כח) וימכרו את יוסף לישמעאלים, כי להם מסרו אותו שהם מוליכים הסחורה למצרים. וזה טעם מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה (להלן לט א), כי היה בידם, אבל המדינים היו בעליו והם סחרו בו, והוא שאמר והמדינים מכרו אותו אל מצרים: